

A fenyő termelési kapacitás bővítése nem csökkentené az értékes lombfák exportjának szépen fejlődő mértékét. Az elgondolások szerint ugyanis a kapacitás bővítés főleg rontottnak minősített akác és cser állományok fafajcserés átalakítása és a mezőgazdaságtól átveendő területeken, új telepítések révén történik majd.

*

Szenes Endre, a LIGNIMPEX Vállalat vezérigazgatójának hozzászólását az időhiány sajnos erősen korlátozta. Csak röviden mutatható rá, hogy a faexportunk még erősen a kialakulás stádiumában van. A cser és akác exportja csupán első fejezete egy folyamatnak. Papírfának való felhasználásuk még külföldön is erősen korlátozott. A szakmával együtt kell majd megállapítani, hogy folyamatosan mit is exportálhatunk. Ennek legfontosabb feltétele olyan korszerű üzemek létrehozása, amelyeknek termékeit külföldön tartamosan el lehet helyezni. Rendszeres kapcsolatot és együttműködést sürgetett az Egyesület és a külkereskedelmi vállalat között az ország fagazdálkodása számára optimális exportstruktúra kialakítása érdekében.

Dr. Pankotai Gábor rektorhelyettes a mechanikai fafeldolgozás korszerűtlenségének felszámolására tett javaslatot. Megítélése szerint nem vagyunk szellemileg felkészültek egy olyan átfogó ipartelepítési terv elkészítésére, amelynek keretében az „építőszekrény” elv szerint fokozatosan kifejleszthetnők a kitermelt faanyag optimális hasznosítását lehetővé tevő, a folyamatos és magas értékű exportot biztosító, korszerű feldolgozást. A szükséges szellemi felkészítésre az egyetemi továbbképzés segítségével ajánlotta fel. Az ilyen előkészítés után kialakított átfogó terv fokozatos megvalósítása magában hordja a ma szinte megoldhatatlannak tartott finanszírozás lehetőségét is, mert a célszerűen létrehozott részegységek már kigazdálkodhatják a továbbiak létesítési költségeit.

Dr. Madas András elnöki zárószavában elsőnek az egyesület belső életével foglalkozott. Örömet fejezte ki a tagság körének szélesedése felett és ezen belül elsősorban a termelőszövetkezeti erdészeti szakemberek tömörülését tartotta rendkívül jelentősnek. Fontosnak tartotta a helyi csoportokkal való behatóbb központi foglalkozást és kilátásba helyezte a titkároknak erősebb központi eligazítását. Az ülésszak témájával kapcsolatban leszögezte, hogy a kereskedelem tudomány, s a fagazdaság területén is fokozatosan ki kell építeni. Utalt a vállalati távlati tervek fontosságára, mert ezek célszerűen orientálhatják a népgazdasági irányítást is.

Tanulmányút

A vándorgyűlés másnapján a kettős rendezésnek megfelelően rövid bepillantást nyertek a résztvevők mind a Felsőtisza Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság, mind az ERDÉRT Vállalat munkaterületébe.

A termelés folyamatát követve elsőnek erdőjárásban volt részünk. A hivatalos ismertető csak villanásszerű képet ígért a nyírségi erdőkről, gyengébből is, kiválóról is. Ennek során jártunk egy nyolcadik évében levő akác-óriásnyár célállományú elegyes, többszintes erdőrészletben, majd egy középkorú feketefenyvesben, hasonló korú kocsányos tölgyesben, végül az országos híré baktalóránt-házi 100—120 éves gyertyános-kocsányostölgyesben. A hatalmas, ágtiszta, hengeres törzsek sűrű rengetegében, a magasra feltolt koronák teljesen zárt lombátora alatt mindenkit lenyűgözött a lecsapolás előtti időket idéző ősi kép.

A nyírségi erdészek fatermesztő munkáját a bejárásnál szemléletesebben mutatta az autóbuszokon megtett meglehetősen hosszú út, illetve az ennek során mellettünk elsuhanó táj. Óriási a fejlődés, ami az elmúlt 25 év alatt nagyrészt erdészeink keze nyomán megvalósult. Jobbra-balra tekintve mindenütt új erdők, fasorok, erdősávok, facsoportok. Rengeteg nyár — főleg óriás — gondosan, szakszerűen nevelve. Közöttük mindenütt gyümölcsösök bőven rakott almások, virágzó dohánytáblák, kukorica stb. Egyik legszebb kultúrtájunkká alakult ez a vidék az elmúlt két rövid évtized alatt. Minden szövegénél jobban indokolja egyrészt *Kovács József*, másrészt *Szeghalmi Ferenc* most történt kitüntetését. Nem elfeledettek azonban *Fuisz József* érdemei sem — következtethetőleg abból a me-

leg szeretetből, amellyel a most vendégként hozzájuk látogatót a nyírségiek fogadták.

A Gazdaság fafeldolgozó tevékenységében a legkorszerűbb berendezéssel dicsekedett — az idén tavasszal termelésbe lépett vásárosnaményi forgácslap-ládagyárral. A forgácslapüzem évi termelő kapacitása 21 500 m³ vékony — 4-10 mm-es — forgácslap gyártása és ebből megfelelő zöldséges vagy gyümölcsös-ládák termelése ebben az országosan legnagyobb fogyasztó térségben. Teljessé teszi az új létesítmény jelentőségét az a körülmény, hogy alapanyagként legna-

Búcsúebéd a Tisza-parton

gyobbrészt fahulladékot, kisebb részben tűzifát, illetve rostfát használ majd fel.

Az ERDÉRT Vállalat munkáját a 14. számú, tuzséri telep üzemlátogatása volt hivatva szemléltetni. A látogatót itt fogadó kép erre valóban alkalmas is volt. A hallott, vagy olvasott számokat nehéz érzékelni. Az átlagos hazai erdőszűl inger határát az ismertetésben szerepelt számok jórészt meghaladják. De a ke-reken 62 hektáron rakodás, osztályozás, tárolás, feldolgozás alatt álló faanyag lát-ványa hatásos kép arról, hogy mit is jelent évi két és fél millió köbméter faanyag manipulálása. Elképzelni nehéz, látni kell a hatalmas bakdarukat, amelyek óriás markolójukkal pár fogásban raknak ki vagy be teljes vasúti kocsikat. Az egyes üzemrészekben látottak jól szemléltették a vitaindító előadásban elhangzottakat. Az üzem szociális létesítményei pedig ezen túlmenően minden szónál jobban bizonyították a telepen dolgozó másfélezer munkásról való példás gondoskodást.

A Vállalat a vándorgyűlés hivatalos programján túlmenően alkalmat nyújtott az érdeklődőknek a harmadik napon a mátészalkai telep és az ott épülő új fűrész-csarnok megtekintésére. Hasonló meghívással élt az Állami Gazdaságok Országos Központja is, rövid bemutatót tartva az állami gazdaságok Szabolcs-Szatmár megyei Főosztálya területén a nyárfagazdálkodás terén elért eddigi eredményekről.